

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 88
din 19.02.2008

Dosar nr: 834/2007

Petiția nr: 20.273/28.12.2007

Petent: T M D

Reclamat: D P

Obiect: nepromovarea unui inspector din cadrul poliției judiciare

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul ales al petentului

I.1.1. T M D , Secția Poliție,
București

I.2. Numele și domiciliul ales al reclamatului

I.2.1. D P Poliția Sectorului
București

II. Obiectul sesizării

Petentul, prin **Petiția nr. 20.273/28.12.2007**, arată că nu a fost promovat în urma unei altercații verbale cu reclamatul.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul, inspector din cadrul poliției judiciare, se consideră discriminat, arătând că i s-a refuzat promovarea fără motive temeinice.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 29.01.2008.

La audierea din 08.12.2008 s-a prezentat petentul.

La dosar au depus puncte de vedere Poliția Sectorului 1, prin **Adresa nr. 1.963.195/25.01.2008** (semnată de reclamat, înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării — în continuare CNCD — cu **nr. 1.829/28.01.2008**), și petentul (prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 2.037/31.01.2008**).

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Potentul arată că este polițist încadrat la Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, Poliția Sector , Secția Poliție, din cadrul poliției judiciare.

În cursul lunii 2006 șeful lui de birou a întocmit un raport prin care a fost propus spre promovare, raport ce a fost avizat de conducerea Secției Poliție, și înaintat spre aprobare către reclamat, șeful Poliției Sectorului , cu alte două rapoarte ale colegilor, propuși și ei pentru promovare.

La data de a fost implicat într-un eveniment, pentru care s-a declanșat procedura cercetării prealabile, care s-a terminat cu clasarea dosarului, petentul fiind găsit nevinovat, la data de). S-a recunoscut că nu are nici o vină, însă i s-a reproșat că nu a procedat corect, ceea ce arată carențe în pregătire, astfel s-a sistat promovarea petentului.

La sfârșitul anului 2006 petentul a aflat că ceilalți doi colegi au fost promovați în funcție.

A acționat în instanță, aceasta fiind respinsă. A înaintat recurs împotriva sentinței judecătorești.

Potentul se consideră discriminat, arătând că i s-a refuzat promovarea fără motive temeinice, activitatea lui fiind mai bine cunoscută de cei care au dat avize favorabile decât de cel care i-a respins aprobarea promovării. Decizia de sistare a promovării reprezintă practic o sancțiune disciplinară, prevăzută de **Ordinul M.I.R.A. nr. 400/2004**.

Depune documente în susținerea celor afirmate.

În punctul de vedere depus la dosar, petentul arată că a luat la cunoștință de promovarea colegilor la sfârșitul anului 2006, prin urmare petiția a fost formulată în termen. Arată că fapta este continuă, întrucât promovarea este sistată și în momentul de față.

Consideră abuzivă și nelegală sistarea promovării, întrucât e sancționat după ce a fost găsit nevinovat.

Solicită admiterea petiției chiar dacă instanța a respins acțiunea lui, arătând că nu i s-a asigurat dreptul la un proces echitabil.

Depune documente în susținerea celor afirmate.

Poliția Sectorului 1, prin **Adresa nr.** , arată că deși în sarcina petentului nu a fost reținută săvârșirea vreunei abateri disciplinare, a dovedit carențe în pregătire prin necunoașterea dispozițiilor **Planului de acțiune al D.G.P.M.B.**, motiv pentru care a fost dispusă sistarea promovării sale.

Aceste aspecte au făcut obiectul unui dosar soluționat de Tribunalul București și, în recurs, de Curtea de Apel București, acțiunea petentului fiind respins definitiv.

Depune documente în susținerea celor afirmate.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul nu a fost promovat, deși s-a întocmit raportul lui de promovare, avizat favorabil. În momentul de față promovarea este „sistată”.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Art. 6 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată, prevede: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul ca aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii:

[...]

d) formarea, perfecționarea, reconversia și promovarea profesională”.

La stabilirea competențelor Consiliului director al CNCD, **O.G. 137/2000**, republicată, la art. 18 alin. 1, prevede: „Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării”.

Colegiul Director, analizând competențele sale, constată că nu poate analiza nici capacitatea reclamatului de a face aprecieri privind petentul, nici alte fapte ale reclamatului (limbajul suburban, necunoașterea unor prevederi legale) invocate de petent. Legislația prevede modalitatea de promovare a polițiștilor, iar această legislație nu are prevederi discriminatorii. Colegiul Director nu are nici competența de a analiza dacă instanțele de judecată au respectat dreptul lui la un proces echitabil, el având posibilitatea de a se adresa Curții Europene a Drepturilor Omului dacă consideră că nedepunerea la dosar a unor documente solicitate reprezintă sau nu încălcarea acestui drept.

Prin urmare, Colegiul Director trebuie să analizeze dacă nepromovarea petentului, comparativ cu promovarea colegilor, reprezintă sau nu o faptă de discriminare.

Colegiul Director, având în vedere hotărârile definitive ale instanțelor de judecată cu privire la competențele CNCD, constată că reclamatul nu poate invoca excepția puterii lucrului judecat, în primul rând pentru că această excepție se poate ridica în exclusivitate în fața instanțelor de judecată, în al doilea rând pentru că instanța analizează o relație juridică dintre părți, iar CNCD existența sau inexistența unor fapte contravenționale, sancționate ca atare, astfel obiectul celor două cauze diferă. Dealtfel petentul nu a ridicat problema discriminării în fața instanțelor, astfel instanțele nici nu se puteau pronunța asupra existenței sau inexistenței faptelor de discriminare.

Colegiul Director a reținut jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de **România prin Legea 30/1994**. Curtea a

apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (18 februarie 1991, FREDIN contra SUEDEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA și SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS și alții contra REGATULUI UNIT, parag. 75). În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS contra GRECIEI din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Colegiul Director a reținut că o cercetare prealabilă a petentului poate reprezenta un motiv justificat obiectiv de un scop legitim pentru a solicita reevaluarea propunerii de promovare, cu mențiunea că o astfel de reevaluare trebuie să se efectueze într-un termen rezonabil.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate nu reprezintă discriminare conform art. 2 al **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr.**

554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Vicepreședintă

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 19.02.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

